Trhni si - Marien

Myslím na to co's mi říkával,
že se lidé jako kameny mění.
Hezká slova v hezkém vyznání
vhozená do proudu zapomnění.
Můj nerudný příteli to jsem já
kdo ti stále našeptává.
Řeka času nám hrany omýlá,
počkej jak se ti zatočí hlava.
Už je to všechno pryč marná sláva.

Byl to jeden z letních příběhů,
malá životní epizoda.
Já tě ráda sem tam potkávám,
mrzí mě, že tebe u srdce bodá.
Co nebylo vyřčeno nechme spát,
já už stejně nejsem k mání.
Chceš-li, věř si klidně na zázrak,
ale už nedojde k jarnímu tání,
jako když jsme pili na tykání.

R: Na sladký řečičky tě užije blázne,
obzvláště když k nim bývá co pít.
Možná že nechtěl jsi to brát tak vážně,
jenomže to jsi mi měl předem říct.
Chvíli mi trvalo nežli mi došlo,
nežli jsem pochopila pravidla hry.
Na lásku záruční lhůtu máš prošlou
na řeku vrátily se ledové kry.
Co hvězdy tají, lidé mění.
Do stejné řeky nikdy dvakrát nevstoupím.

Co tě neposílí, to tě zabije,
takhle že to prý chodí u lidí.
Láska je možná slepá fůrie,
věř mi, že já v tebe moc dobře vidím.
Jsi mizerný básník a dobrý lhář,
ale já už nejsem k mání.
Chceš-li, věř si klidně na zázrak,
ale už nedojde k jarnímu tání,
v tomhle případě tě klame zdání.